

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/107/2018
Identifikačné číslo spisu:	8113210743
Dátum vydania rozhodnutia:	25.07.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Svetlovská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:8113210743.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu O., bývajúceho v S., zastúpeného Advokátskou kanceláriou J & J Partners, s. r. o., so sídlom v Košiciach, Palackého 2, proti žalovanej V.j, bývajúcej v P., zastúpenej AK-TARABČÁK s. r. o., so sídlom v Prešove, Hlavná 13, o nariadenie neodkladného opatrenia, vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 16 C 99/2013, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 15. júna 2017 sp. zn. 12 Co 40/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie odmieta.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením zo 7. decembra 2016 č. k. 16 C 99/2013-503 zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd zakázal žalovanej nakladať s nehnuteľnosťami nachádzajúcimi sa v k. ú. P., zapísanými na liste vlastníctva č. XXX, a to rodinného domu súp. č. XXX a parciel č. XXX, XXX, a to najmä nehnuteľnosti predať, darovať, vymeniť alebo iným spôsobom scudzit', previesť, zaťažiť právami tretích osôb alebo nakladať s nimi, uzavrieť ohľadom nehnuteľností zmluvu v prospech tretích osôb, alebo zmluvy o budúcej zmluve. V odôvodnení svojho rozhodnutia s poukazom na § 324 ods. 1, § 325 ods. 2, § 325 ods. 2 písm. c/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) konštatoval, že žalobca žiadnymi listinnými dôkazmi neosvedčil potrebu dočasnej úpravy pomerov, resp. že dôjde k reálnemu ohrozeniu vymožitelnosti jeho pohľadávky, pričom samotná existencia dlhu sama osebe ešte nie je dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré by v danom prípade neprimeraným spôsobom zasiahlo aj do vlastníckych práv žalovanej.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu uznesením z 15. júna 2017 sp. zn. 12 Co 40/2017 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil s poukazom na § 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správne. V odôvodnení svojho rozhodnutia odvolací súd zdôraznil, že ak nie je preukázaná snaha žalovanej znížovať hodnotu nehnuteľnosti, resp. ju znehodnotiť, tak neexistuje zákonný dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, ktoré odôvodnil ustanovením § 420 písm. f/ C.s.p. Navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) pred tým, než by pristúpil k posúdeniu opodstatnenosti dovolania a než by sa napadnutým rozhodnutím zaoberal z hľadiska jeho vecnej správnosti, skúmal najskôr, či dovolanie bolo podané v zákonom určenej lehote, pričom dospel k záveru, že dovolanie žalobcu bolo podané oneskorene.

5. Podľa § 427 ods. 1 C.s.p. dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

6. Podľa § 427 ods. 2 C.s.p. dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

7. Podľa § 121 ods. 2 C.s.p. do plynutia lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty.

8. Podľa § 121 ods. 3 C.s.p. lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty; ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca.

9. Podľa § 121 ods. 4 C.s.p. ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

10. V preskúmvanej veci je z obsahu súdneho spisu zrejmé, že dovolaním napadnuté rozhodnutie, t. j. uznesenie Krajského súdu v Prešove z 15. júna 2017 sp. zn. 12 Co 40/2017, bolo doručené zástupcovi žalobcu ako oprávneného subjektu na podanie dovolania dňa 3. júla 2017. Vzhľadom k tomu, že v danom prípade nebolo vydané opravné uznesenie a nepripadá do úvahy použitie ustanovenia § 427 ods. 1 (veta druhá) C.s.p., pripadol koniec dvojmesačnej lehoty na podanie dovolania počítanej od doručenia napadnutého rozhodnutia dovolateľovi na 3. septembra 2017. Nakoľko koniec lehoty pripadol na deň pracovného pokoja (nedeľa), podľa § 121 ods. 4 C.s.p. bolo potrebné považovať za posledný deň lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň, a teda lehota na podanie dovolania uplynula polnocou dňa 4. septembra 2017. Dovolanie žalobcu zo 7. septembra 2017 však bolo podané prostredníctvom poštovej prepravy až 7. septembra 2017 (súdu prvej inštancie doručené 8. septembra 2017), teda zjavne po uplynutí zákonom stanovenej dvojmesačnej lehoty.

11. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobcu podľa § 447 písm. a/ C.s.p. odmietol ako oneskorene podané. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

12. Žalovaná bola v dovolacom konaní v plnom rozsahu úspešná (§ 255 ods. 1 C.s.p.) a vznikol jej nárok na náhradu trov konania. O nároku na náhradu trov rozhodol najvyšší súd podľa ustanovení § 453 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia dovolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

13. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.